

συνάντηση

με τον Παραολυμπιονίκη

Αλέξανδρο Παπαδάκη

M Του Νίκου Ασλανίδη

Να δεσμευτούν οι υποψήφιοι για την προσβασιμότητα σε ΑμεΑ

Λένε ότι οι δυσκολίες κάνουν κάποιους ανθρώπους να σπάνε και κάποιους άλλους να σπάνε ρεκόρ. Η ιστορία του Αλέξανδρου Παπαδάκη από τα Διαβατά Θεσσαλονίκης, επιβεβαιώνει αυτό τον κανόνα. Από μικρός είναι καθηλωμένος σε αναπηρικό καροτσάκι εξαιτίας βαριάς εγκεφαλικής παράλυσης. Αυτό όμως δεν τον εμπόδισε να ασχοληθεί με το παραολυμπιακό άθλημα Boccia και να γίνει πρωταθλητής και αναπόσπαστο μέλος της Εθνικής Παραολυμπιακής Ομάδας κατακτώντας πολλούς τίτλους και διακρίσεις. Η ιστορία του γίνεται ακόμη πιο εντυπωσιακή όταν μαθαίνεις για τις σπουδές του. Ο Αλέξανδρος μέχρι τα 48 του χρόνια είχε γνώσεις δημοτικού σχολείου. Στα 48 του αποφάσισε να πάει σε σχολείο δεύτερης ευκαιρίας και τελικά κατάφερε να περάσει στο πανεπιστήμιο. Σήμερα είναι τελειόφοιτος φοιτητής στο τμήμα Φιλοσοφίας και Παιδαγωγικής του ΑΠΘ.

Από πού είναι η καταγωγή σας;

Γεννήθηκα στο νοσοκομείο Διδυμείου, τρία χιλιόμετρα μακριά από το μεταφυτευμένο προσφυγικό χωριό μου Νέοι Ψαθάδες, στο οποίο έζησα τα πρώτα 23 χρόνια της ζωής μου. Σημειώνω ότι το παλιό χωριό από το οποίο ξεριζώθηκαν οι πρόσφυγες πρόγονοί μου είναι από την άλλη πλευρά του ποταμού Έβρου το οποίο είναι ορατό και από το νέο χωριό μας, έχοντας την ελπίδα ότι μία μέρα θα ξαναγύριζαν πίσω στα σπίτια τους στο παλιό χωριό τους. Η κινητική μου αναπηρία προήλθε από εγκεφαλική παράλυση (CP) που κατά κανόνα εκδηλώνεται κατά τη γέννα ή λίγο μετά τη γέννα.

Πότε ήρθατε στα Διαβατά και πώς αποφασίσατε να σπουδάσετε;

Όταν κατεβήκαμε από το χωριό μου, αρχικά μέναμε με την οικογένειά μου στον Βαρδάρη. Εκεί καθίσαμε περίπου έξι χρόνια. Έπειτα κληρώθηκε στον πατέρα μου κατοικία από τον Οργανισμό Εργατικής Κατοικίας και από το 1995 κατοικώ μόνιμα στον οικισμό των παλιών εργατικών κατοικιών.

Μέχρι τα 48 μου είχα μόνο απολυτήριο δημοτικού. Τότε μία φίλη μου με έπεισε να πάω να δω το Σχολείο Δεύτερης Ευκαιρίας.

του οποίου το απολυτήριο είναι ισότιμο με αυτό του Γυμνασίου. Έπειτα είπα να δοκιμάσω και στο Γενικό Λύκειο, το οποίο τελικά ολοκλήρωσα και πήρα απολυτήριο από το Εσπερινό ΓΕΛ Αμπελοκήπων. Στη συνέχεια είπα να δοκιμάσω και στο πανεπιστήμιο, δηλώνοντας (με το 5% με ειδικές παθήσεις) μόνο αυτά της Θεσσαλονίκης και έχοντας ως πρώτη επιλογή τη σχολή Ψυχολογίας. Τελικά πέρασα στο Τμήμα Φιλοσοφίας και Παιδαγωγικής (ως δεύτερη επιλογή). Έπειτα, είπα θα πάω ένα εξάμηνο και μετά θα το παρατήσω, αλλά τελικά έμεινα.

Τι προβλήματα αντιμετωπίσατε όταν πήγατε σε Σχολείο Δεύτερης Ευκαιρίας και στη συνέχεια στο πανεπιστήμιο;

Κυρίως προβλήματα που έχουν να κάνουν με την πρόσβαση. Στο Σχολείο Δεύτερης ευκαιρίας και στο Γενικό Λύκειο ήταν κάπως καλύτερα στην πρόσβαση με αναπηρικό αμαξίδιο, στο πανεπιστήμιο όμως, στο παλιό κτίριο της Φιλοσοφικής Σχολής στο οποίο γίνονται τα περισσότερα μαθήματα το πρόβλημα είναι τεράστιο. Στην είσοδο υπάρχει ειδικό μηχανήμα-αναβατήριο (Lift) για αναπηρικά αμαξίδια το οποίο

ντρική είσοδο του κτιρίου. Το μηχανήμα είναι αρκετά αργό και μέχρι να γίνει όλη η διαδικασία δηλαδή να έρθει ο φύλακας να ξεκλειδώσει το μηχανήμα κλπ και αν υπολογίσουμε και την διαδρομή από τον χώρο στάθμευσης του αυτοκινήτου μου, χρειάζεται αρκετός χρόνος και αν υπάρχει κακοκαιρία τότε «τρως» όλο το κρύο και την βροχή. Τώρα, αν έχεις μάθημα στο υπόγειο του παλιού κτιρίου της Φιλοσοφικής, θα πρέπει να χρησιμοποιήσεις και ένα άλλο μηχανήμα (Lift) το οποίο θα σε οδηγήσει από το ισόγειο του κτιρίου μέχρι το υπόγειο. Και όλα αυτά με την προϋπόθεση ότι θα λειτουργούν αυτά τα μηχανήματα γιατί αρκετές φορές παρουνσιάζουν βλάβες.

Βρισκόμαστε λίγες ημέρες πριν από τις δημοτικές εκλογές. Πώς βλέπετε τους υποψήφιους δημάρχους; Έχουν συμπεριλάβει στο πρόγραμμά τους έργα για την καλύτερη εξυπηρέτηση όσων χρησιμοποιούν αμαξίδιο;

Στις δημοτικές εκλογές του 2010 εκλέχθηκε στο πενταμελές τοπικό συμβούλιο της Δημοτικής Κοινότητας Διαβατών του δήμου Δέλτα ο Νικόλαος Γιουτίκας.

Η λέξη που μου αρέσει και χρησιμοποιώ τακτικά είναι υπέρβαση. Αυτό λέω στους συνανθρώπους μου με αναπηρία, γενικότερα όμως σε όλο τον κόσμο: «Κάντε την υπέρβαση και προσπαθήστε να ζήσετε και τότε μπορεί και να το καταφέρετε. Αν πάλι δεν το καταφέρετε, θα έχετε τουλάχιστον την ικανοποίηση ότι προσπαθήσατε. Προσπαθήστε, ζήστε!»

τότε δήμαρχος Δέλτα Νικόλαος Γιουτίκας μου είχε αναθέσει και το αυτοτελές γραφείο ΑμεΑ του δήμου Δέλτα, υπεύθυνος του γραφείου για όλο τον δήμο. Οπότε μπορώ να πω ότι γνωρίζω το θέμα από πρώτο χέρι και τα πράγματα δεν είναι καθόλου, μα καθόλου ευχάριστα. Αν όχι πρώτο πράγμα, ένα από τα πρώτα πράγματα που έκανα ως υπεύθυνος του γραφείου ήταν μία προσωπική καταγραφή όλων των δημοσίων κτιρίων του δήμου Δέλτα για την προσβασιμότητά τους. Το απο

έχουν αλλάξει σημαντικά τα πράγματα και εκείνη η αποκαρδιωτική εικόνα που υπήρχε τότε, σε μεγάλο βαθμό την συναντάμε και σήμερα. Και λίγο-πολύ, την άσχημη αυτή εικόνα την αντικρίζουμε σε όλους τους δήμους και γενικότερα στο δημόσιο. Τα τελευταία 30 χρόνια έγιναν πολλά βήματα προς την σωστή κατεύθυνση στο χώρο της αναπηρίας στο σύνολό της. Απέχουμε όμως έτι φωτός ακόμη και πρέπει να γίνουν πολλαπλάσια βήματα προς την σωστή κατεύθυνση, ώστε να μπορούμε να χρησιμοποιούμε πραγματικά ότι όλα τα άτομα με αναπηρία αισθάνονται ως ισότιμα μέλη της κοινωνίας μας. Γι' αυτό λοιπόν καλό θα ήταν όλοι οι υποψήφιοι δήμαρχοι να ανακοινώσουν το πρόγραμμα τους και να δεσμευτούν ότι εάν εκλεγούν θα υλοποιήσουν έργα που θα εξασφαλίζουν την πρόσβαση παντού στα άτομα με ειδικές ανάγκες.

Είστε και παραολυμπιονίκης. Πώς πήρατε την απόφαση να ασχοληθείτε με το παραολυμπιακό άθλημα Boccia;

Με τον ειδικό αθλητισμό ασχολήθηκα μάλλον τυχαία. Τότε, το ασφαλιστικό μου ταμείο δεν μου κάλυπτε πάνω από 30 φαρμακευτικές οι οποίες και αυτές έπρεπε να γίνουν σε τρία διαφορετικά κρατικά νοσοκομεία, παράδειγμα 1ο στο «ΑΧΕ-Παλ», 1ο στο «Παπαγεωργίου» και 1ο στο «Ιπποκράτειο». Ως εναλλακτική λύση σκέφτηκα να ασχοληθώ με τον αθλητισμό και μετά από σύσταση ενός φίλου μου εντάχθηκα στον ΑΣ ΑμεΑ Μέγας Αλέξανδρος '94 Θεσσαλονίκης. Πέρασα από διάφορα τμήματα του συλλόγου όπως το μπάσκετ με αμαξίδιο, την κολύμβηση, τον στίβο αλλά δεν έμεινα σε κανένα. Έγινα παράγοντας στο σύλλογο και συζητώντας μία μέρα με τον τότε γενικό γραμματέα του συλλόγου, του είπα ότι έχουμε διάφορα τμήματα για αθλητές με ελαφριές ή μέτριες αναπηρίες αλλά δεν έχουμε για βαριές αναπηρίες όπως το Boccia (Μπότσια). Και ποιος αθλητής έχουμε για να τον εντάξουμε στο Μπότσια, με ρωτάει. Εμένα του απάντησα χωρίς να γνωρίζω ούτε αν έχω κατηγορία για το άθλημα και μπορώ να ανταλλάξω. Έτσι ιδρύσαμε το τμήμα Μπότσια, έγινε ο πρώτος αθλητής του τμήματος και από τότε παραμένω στο άθλημα μέχρι σήμερα.

Τι διακρίσεις έχετε καταφέρει μέχρι σήμερα;

διοργανώσεις με την Εθνική Ομάδα. Μία Παραολυμπιάδα, 6 Παγκόσμια, 9 Πανερωπαϊκά, 7 World Open, 5 Regional Open - Challenger, κατακτώντας 2 ασημένια Ευρωπαϊκά μετάλλια (Ευρωπαϊκό Πρωτάθλημα 2017 και Madrid Boccia Regional Open 2018) και 17 ακόμη φορές έχω καταταγεί στην πρώτη δάδα των διεθνών αγώνων που συμμετείχα με σημαντικότερες στο Παγκόσμιο Πρωτάθλημα της Λισαβόνας του 2010 όπου κατετάγη 7ος μεταξύ 65 αθλητών, στο Ευρωπαϊκό Κύπελλο του Χάμαρ της Νορβηγίας του 2011 όπου κατετάγη 4ος, και στο Ευρωπαϊκό πρωτάθλημα του 2021 στη Σεβίλλη της Ισπανίας όπου κατετάγη 5ος στο ατομικό και 6ος στο ομαδικό. Επιπροσθέτως, από το 2007 συμμετέχω ανελλιπώς σε όλα τα Εθνικά Πρωταθλήματα που διεξήχθησαν, κατακτώντας 28 συνολικά μετάλλια στο Πανελλήνιο Πρωτάθλημα σε ατομικό και ομαδικό: 19 χρυσά (8 double), 7 ασημένια (24 φορές φινάλιστ σε τελικούς), 2 χάλκινα μετάλλια και δύο ευρωπαϊκά ασημένια μετάλλια με το ομαδικό. Τέλος, να υπογραμμίσω ότι είμαι από τους παλαιότερους εν ενεργεία αθλητές Μπότσια όλων των κατηγοριών της Εθνικής Ελλάδος, από το 2009 και βέβαια ο παλαιότερος στη Θεσσαλονίκη. Το 2006 έχει εκδοθεί το πρώτο αθλητικό μου δελτίο.

Ποιος είναι ο επόμενος αγώνας που θα δώσετε;

Η επόμενη διεθνής διοργάνωση θα γίνει στο Ηράκλειο της Κρήτης 20-28 Οκτωβρίου, είναι η τελευταία διεθνής διοργάνωση για το 2023 που θα συμμετέχω, αλλά και η πρώτη διεθνής διοργάνωση που γίνεται στην Ελλάδα για το άθλημα του Μπότσια.

Ποια ήταν η καλύτερη και η χειρότερη στιγμή της καριέρας σας;

Η χειρότερη στιγμή μου ήταν στο πανελλήνιο πρωτάθλημα του 2018. Ήταν η πρώτη χρονιά που δεν πήρα μετάλλιο στο ατομικό μου. Είχα πάρει την πέμπτη θέση που ήταν η χειρότερη θέση όλων των εποχών, ήταν η χειρότερη θέση στην πρώτη χρονιά στην οποία όμως ήμουν άπειρος.

Η καλύτερη στιγμή νομίζω πως ήταν στο Ευρωπαϊκό Πρωτάθλημα της Σεβίλλης του 2017 στο οποίο κατακτίσαμε το ασημένιο μετάλλιο στο ομαδικό. Θα μπορούσα όμως να επιλέξω και τη συμμετοχή μου στους Παράολυμπιακούς Αγώνες του Λονδίνου 2012, αλλά και την έβδομη θέση που πήρα μεταξύ 65 αθλητών στο Παγκόσμιο Πρωτάθλημα της Λισαβόνας του 2010.

Ποιος σας στηρίζει σε αυτή σας την προσπάθεια;

Κανένας, μόνο οι δικοί μου άνθρωποι. Πολλές φορές χρειάστηκε να βάλω χρήματα από την τσέπη μου για να συμμετέχω σε διεθνείς διοργανώσεις.

Για να παραμείνεις ψηλά στην παγκόσμια κατάταξη η οποία βοηθάει στην εξέλιξη σου στο άθλημα, θα πρέπει να συμμετέχεις σε όσο το δυνατόν περισσότερες διοργανώσεις. Η αθλητική μας ομοσπονδία δεν είναι δυνατόν να μας στείλει σε όλες τις διοργανώσεις, οπότε, πρέπει να πάμε σε τουλάχιστο 2 επιπλέον διοργανώσεις με δικά μας έξοδα τα οποία όμως φτάνουν γύρω στα δύομισα χιλιάδες ευρώ για κάθε διοργάνωση. Οπότε επιτρέψτε μου να πω σε αυτό το σημείο ότι θα ήταν ευπρόσδεκτος και θα βοηθούσε πολύ την προσπάθειά μου για ψηλότερους στόχους αν υπάρχει κάποιος ενδιαφερόμενος στόχος που θα ήθελε να αναλάβει να καλύψει τα έξοδα συμμετοχής μου, έστω σε μία διεθνή διοργάνωση τον χρόνο.

Μετά τις σπουδές σας θα ασχοληθείτε με την ειδική αγωγή ή με κάτι άλλο;

Κάνω πολλές σκέψεις, όμως δεν έχω καταλήξει ακόμη. Σίγουρα όμως θα έχει σχέση με το πτυχίο μου ως φιλόλογος στην παιδαγωγική, την ειδική αγωγή και την προ-

πονητική στο άθλημά μου. Το ιδανικό θα ήταν αν μπορούσα να τα συνδυάσω όλα αυτά μαζί σε μία δράση.

Όσοι σας γνωρίζουν πιστεύουν ότι έχετε αστείρευτη δύναμη θέλησης. Από πού αντλείτε αυτή τη δύναμη;

Από τη φύση μου είμαι αισιόδοξο άτομο. Όσα προβλήματα και αν μας τύχουν στη ζωή μας, όσο μεγάλα και αν είναι αυτά, ο καθένας από μας έχει δύο επιλογές: η μία είναι να συνεχίσουμε να ζούμε όσο γίνεται καλύτερα και η άλλη επιλογή μας είναι να παραιτηθούμε από την ζωή και να περιμένουμε πότε θα 'ρθει η ώρα μας να πεθάνουμε. Εγώ επιλέγω το πρώτο, να ζήσω την ζωή μου όσο γίνεται καλύτερα.

Στις μέρες μας δυστυχώς πολλοί άνθρωποι εγκαταλείπουν εύκολα τα όνειρά τους και πέφτουν σε κατάθλιψη. Τι θα τους συμβουλευάτε;

Η λέξη που μου αρέσει και χρησιμοποιώ τακτικά είναι υπέρβαση. Αυτό λέω στους συνανθρώπους μου με αναπηρία, γενικότερα όμως σε όλο τον κόσμο: «Κάντε την υπέρβαση και προσπαθήστε να ζήσετε και τότε μπορεί και να το καταφέρετε. Αν πάλι δεν το καταφέρετε, θα έχετε τουλάχιστον την ικανοποίηση ότι προσπαθήσατε. Προσπαθήστε, ζήστε!».

Τελικά τι είναι για σας ευτυχία;

Πολύ δύσκολη η απάντηση στο ερώτημα αυτό. Θα έλεγα, ευτυχία είναι να αγαπάς τον συνάνθρωπό σου, το φυτικό και ζωικό κόσμο, την πλάση ολόκληρη. Να μην εκπέμπεις καθόλου τοξικότητα και γι' αυτό, αν δεν μπορείς να τους αγαπήσεις όλους, τουλάχιστον μη μισήσεις κανέναν. Το να απολαμβάνεις τις χαρές της ζωής και να τις ανακαλύπτεις εκεί που για τους περισσότερους δεν είναι ορατές, όπως σε ένα χαμόγελο ενός παιδιού, σε ένα βλέμμα προς τα τέσσερα σημεία του ορίζοντα, στους ήχους της φύσης μέσα στη σιωπή της νύχτας. Να αγωνιζέσαι

να μη νικηθείς από τα πάθη που σε καταστρέφουν (εξαρτήσεις, κατάθλιψη, φιλοτομαρισμός κ.ά.) και επιπροσθέτως, κάνοντας την υπέρβασή σου να μεταμορφώνεις τα πάθη σε πόθους (η φιλότιμος αντί για φιλοτομαριστής, πόθος για την χαρά αντί για την κατάθλιψη κ.α.).

Συνοψίζοντας θα έλεγα, ότι ευτυχία είναι να είσαι πάνω απ' όλα άνθρωπος επιζητώντας της ευτυχίας όλου του κόσμου, ώστε να είσαι και εσύ ευτυχισμένος. Δεν μπορείς να είσαι ολοκληρωτικά ευτυχισμένος όταν όλοι οι άλλοι συνάνθρωποί σου είναι δυστυχισμένοι.

ΜΕΤΑΓΡΑΦΩΝ ΣΥΝΕΧΕΙΑ

Ο Ολίσσε τελικά πάει στον Εργοτέλη

Ο προπονητής της κρητικής ομάδας τον θέλει...

Στην τελική ευθεία έχει μπει το θέμα της απόκτησης του Εγκούτου Ολίσσε από τον Εργοτέλη. Οι Κρητικοί βρίσκονται κοντά σε συμφωνία με τους διοικούντες του Πανθρακικού για την παραχώρηση του Νιγηριανού μέσου, ο οποίος αποτελεί μεταγραφικό στόχο της ομάδας από το ξεκίνημα της θερινής περιόδου.

Οι συζητήσεις ανάμεσα στις δύο πλευρές έχουν προχωρήσει και πλέον σύντομα αναμένονται εξελίξεις με τον Νίκο Καραγεωργίου να επιθυμεί την προσθήκη του Ολίσσε στο έμπυχο δυναμικό του Εργοτέλη καθώς θεωρεί ότι μπορεί να προσφέρει πολλές λύσεις στο χώρο της μεσαίας γραμμής.

Τον αντικαταστάτη του Μπελέκ στο εξωτερικό ψάχνει ο Πανθρακικός, κίνηση που εκτός συγκλονιστικού απρόοπτου θα είναι η τελευταία για την ομάδα της Κομοτηνής στο μεταγραφικό παζάρι.

Οι παράγοντες της ομάδας της Κομοτηνής, ψάχνουν για επιθετικό και πρώτα «χτύπησαν» ελληνικές πόρτες. Συγκεκριμένα, της Καβάλας, για την περίπτωση του Σουλτανίδη, προέκυψε όμως διαφορά στο οικονομικό με τον Μάκη Ψωμιάδη και έτσι η περίπτωση δεν προχώρησε. Ακόμη, προτάθηκε ο Λάζετιτς της Ρόδου, η περίπτωση του, πάντως, δεν ικανοποίησε.

ΣΕ ΑΕ ΠΟΝΤΙΩΝ Ο ΠΑΠΑΤΟΛΙΚΑΣ

Δυναμικά κινούνται οι νεοφώτιστοι στο μεταγραφικό παζάρι, ΑΕ Ποντίων, καθώς απέκτησαν και τον Δημήτρη Παπατολικά. Ο νεαρός γκολκίπερ μέχρι πρότινος φορούσε τη φανέλα του Πανθρακικού, αλλά τη νέα σεζόν θα υπερασπίζεται την εστία της ομάδας της Κατερίνης. Πέραν του Πανθρακικού, έχει αγωνιστεί σε Ελπίδα Σαπών και Μ. Αλέξανδρο Ιάσμου.

ΣΕ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΠΡΩΤΑΘΛΗΜΑ ΑΜΕΑ

Εβδομος παγκοσμιονίκης ο Εβρίτης Αλέξανδρος Παπαδάκης

Στο παραολυμπιακό άθλημα Boccia (Μπότσια) της κατηγορίας BC2

Έβδομος παγκοσμιονίκης στο παγκόσμιο πρωτάθλημα Boccia 2010 που έγινε στην Λισαβώνα της Πορτογαλίας το διάστημα 30 Μαΐου-10 Ιουνίου 2010, ανάμεσα σε 65 αθλητές από όλο τον κόσμο, κατετάγη ο Εβρίτης αθλητής Αλέξανδρος Παπαδάκης. Ο Θρακιώτης είναι αθλητής ΑΜΕΑ στο παραολυμπιακό άθλημα Boccia (Μπότσια) της κατηγορίας BC2. Κατάγεται από το προσφυγικό χωριό Νέοι Ψαθάδες Διδυμοτείχου, γεννήθηκε το 1966 στο Διδυμότειχο Έβρου και από το 1990 κατοικεί μόνιμα στην Θεσσαλονίκη. Η έβδομη θέση που κατέκτησε αποτελεί την μεγαλύτερη διάκριση σε ατομικό επίπεδο στο Boccia για την Ελλάδα, μετά τις πολύ μεγάλες επιτυχίες του Γρηγόρη Πολυχρονίδη. Επίσης έχει αναδειχθεί επανειλημμένα τα τελευταία 3-4 χρόνια πρωταθλητής Ελλάδας τόσο στο ατομικό της κατηγορίας BC2, όσο και στο ομαδικό BC1-BC2.

Ο ΟΥΡΟΛΟΓΟΣ ΤΑΣΟΣ ΑΗΔΟΝΟΠΟΥΛΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΕΙ

Οι άνδρες με προβλήματα στύσης να μην κλείνονται στο καβούκι τους

Ως στυτική δυσλειτουργία ορίζεται η μόνιμη ή παροδική (διάρκειας τουλάχιστον 6 μηνών) αδυναμία του άνδρα να επιτύχει και να διατηρήσει μια στύση επαρκή να πραγματοποιήσει ικανοποιητική σεξουαλική επαφή. Ο προσδιορισμός της αιτίας της νόσου είναι καθοριστικός για την αντιμετώπιση και τη θεραπεία της. Τα αίτια της νόσου μπορεί να είναι οργανικά, αλλά και ψυχογενή. Στην περίπτωση αυτή, στα οργανικά αίτια εντάσσονται τα αγγειακά (διαβήτης, υπέρταση), τα νευρογενή, τα ορμονικά και τα ανατομικά αίτια (φίμωση, νόσος Peyronie). Επίσης η νόσος μπορεί να οφείλεται σε χρήση ή κατάχρηση φαρμακευτικών και άλλων ουσιών.

Πρόωρη ορίζεται η εκσπερμάτιση του άνδρα έπειτα από ελάχιστο σεξουαλικό ερεθισμό πριν ή λίγο μετά τη διείσδυση του πέους στον κόλπο και πριν το θηλάσει ο ίδιος. Σύμφωνα με έναν άλλο ορισμό, που εξετάζει περισσότερο τη λειτουργικότητα μέσα στη σχέση, ένας άντρας έχει πρόωρη εκσπερμάτιση, όταν δεν καταφέρει τουλάχιστον τις μισές φορές να οδηγήσει σε οργασμό μια φυσιολογική σύντροφο, με την οποία έχει συχνές ερωτικές επαφές.

Παράγοντες που επηρεάζουν το χρόνο της εκσπερμάτισης είναι η ηλικία του άνδρα, η καινούρια σεξουαλική σύντροφος ή κάποια περιπτωσιακή κατάσταση, όπως επίσης και η συχνότητα της σεξουαλικής δραστηριότητας. Για παράδειγμα, ένας άντρας που έχει μια σεξουαλική επαφή μετά από μεγάλο χρονικό διάστημα αποχής, έχει αρκετές πιθανότητες να έχει πρόωρη εκσπερμάτιση, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι θα είχε το ίδιο πρόβλημα, αν είχε πιο συχνές επαφές. Τα αίτια της πρόωρης εκσπερμάτισης είναι συχνά και ψυχολογικά, είτε πρόκειται για μαθησιακά, είτε για βαθύτερα ψυχολογικά αίτια (δομή της προσωπικότητας, σχέση με τη σύντροφο κ.α.).

Τα παραπάνω δύο είναι τα κυριότερα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι άνδρες πανελλαδικά, αλλά και τοπικά στο νομό Ροδόπης. Ο ουρολόγος Τάσος Αηδονόπουλος φιλοξενήθηκε στο ράδιο Χρόνος 87,5 και στην εκπομπή «Σε πρωινό χρόνο» και μίλησε για τα δύο αυτά προβλήματα που ταλανίζουν τη σεξουαλική ζωή πολλών αντρών, αποτελούν συχνά ταμπού και δεν φτάνουν στο ιατρείο ενός ειδικού επιστήμονα και πολλές φορές οδηγούν σε αλόγιστη χρήση φαρμάκων.

Έπεσε μια έρευνα στα χέρια μου η οποία είχε διάφορα ενδιαφέροντα ποσοστά. Ποια σεξουαλικά προβλήματα αντιμετωπίζουν οι συντοπίτες μας Κομοτηναίοι;

-Όπως και σε όλη την Ελλάδα, τα προβλήματα είναι η στυτική δυσλειτουργία και η πρόωρη εκσπερμάτιση. Φυσικά όσον αφορά την σεξουαλική δραστηριότητα αυτά είναι τα δύο κυριότερα προβλήματα που αντιμετωπίζουν.

Αυτά τα προβλήματα θεραπεύονται με κάποια συνταγογράφηση φαρμάκων ή είναι συνήθως ψυχολογικό το πρόβλημα;

-Τα προβλήματα μπορούμε να τα χωρίσουμε σε δύο κατηγορίες. Σε σωματικά και σε ψυχολογικά. Και τα δύο έχουν τρόπο αντιμετώπισης, φυσικά το καθένα με διαφορετικό τρόπο. Το σημαντικό είναι να διαγνώσουμε το πρόβλημα που αντιμετωπίζει ο ασθενής. Δηλαδή αν είναι σωματικό, αν υπάρχει κάποια άλλη ασθένεια που κρύβεται πίσω από την στυτική δυσλειτουργία, να δούμε την ψυχολογική κατάσταση στην οποία βρίσκεται ο ασθενής. Και αυτό γιατί πολλές φορές δεν υπάρχει κάποια ασθένεια που να κρύβεται πίσω από την στυτική δυσλειτουργία, αλλά

κρύβεται το στρες, το άγχος και γενικότερα ψυχολογικοί παράγοντες. Σε αυτή την περίπτωση πρέπει να βοηθήσουμε τον ασθενή στο να ξεπεράσει τα προβλήματα που έχει.

Φάρμακα όπως το Viagra ή το Levitra για παράδειγμα, τα προτείνετε σε ασθενείς σας;

-Είναι φάρμακα όπως όλα τα υπόλοιπα, χρησιμοποιούνται για την θεραπεία της στυτικής δυσλειτουργίας. Αυτό που συμβαίνει όπως σε όλα τα φάρμακα είναι ότι κάνουμε απερίσκεπτη κατανάλωση αυτών, χωρίς να έχουμε εντοπίσει ποιο είναι το πρόβλημα. Υπάρχουν αρκετά περιστατικά ασθενών, οι οποίοι με διαφορετική αντιμετώπιση ξεπερνούν το πρόβλημα τους. Μπορεί για παράδειγμα να υπάρχει μια προστατίτιδα, η οποία να δημιουργεί τα προβλήματα στυτικής δυσλειτουργίας, πάρα πολλά άτομα πάσχουν από ζάχαρο και θα μπορούσαν να βοηθηθούν σε αυτό τον τομέα. Άτομα που έχουν ψυχολογικά προβλήματα, στρες, άγχος ίσως να μην χρειαστεί να πάρουν φαρμακευτική αγωγή. Φυσικά ένα φάρμακο όταν βλέπουμε ότι πραγματικά χρειάζεται χορηγείται με προσοχή όπως όλα τα φάρμακα για να δώσει τα αποτελέσματα που χρειάζεται.

Ο κόσμος γνωρίζει για αυτά τα προβλήματα, συζητάει εύκολα για αυτά ή υπάρχουν ακόμη ταμπού;

-Θα μπορούσα να πω ότι τα τελευταία χρόνια υπάρχει μια διαφορετική αντιμετώπιση. Είναι ένα ταμπού πάντα, αλλά έρχεται πιο συχνά πλέον στον ουρολόγο, στον γιατρό του, να πει το πρόβλημα του. Την αιτία του προβλήματος πολλές φορές δεν την γνωρίζει. Με συζήτηση που γίνεται με τις εξετάσεις βρίσκουμε αν υπάρχει κάποια πρόβλημα και πρέπει να αντιμετωπιστεί ιατρικά ή όχι. Πλέον όμως σημαντικό είναι ότι ένα μεγάλο ποσοστό είναι αρκετά ενημερωμένοι. Βοήθησε σε αυτό και το διαδίκτυο στο οποίο δειλά-δειλά αρκετοί μπαίνουν και ενημερώνονται, ίσως να μην ανοίγονται εύκολα στον κοντινό περίγυρο τους, γιατί υπάρχει το ταμπού, όμως έρχονται πιο συχνά για να μιλήσουν για τα προβλήματα τους.

Τι θα συμβουλευάτε τους άνδρες που αντιμετωπίζουν τέτοια προβλήματα;

-Θα πρέπει να προσέχουν την διατροφή τους, να μην υπάρχει καθημερινή καθιστική ζωή, όλα αυτά επιβαρύνουν τον οργανισμό και όλα τα όργανα και φυσικά την στύση. Θα τους συμβούλευα όταν υπάρχουν προβλήματα στύσης να μην κλείνονται στο καβούκι τους, υπάρχει πάντα μια θεραπεία. Σημαντικό ρόλο παίζει και η γυναίκα, να καταλάβει το πρόβλημα που υπάρχει στον σύντροφο, να το συζητήσουν, να απευθυνθούν σε ειδικό, αλλά θα ήθελα να τονίσω το γεγονός ότι πρέπει και η σύντροφος να βοηθήσει τον άνδρα, διαφορετικά δεν θα έχουμε τα αποτελέσματα που επιθυμούμε ή θα έχουμε τα φαινόμενα της σημερινής κοινωνίας να ψάχνει ο άνδρας να ικανοποιήσει τον ανδρισμό του εκτός σχέσης ή εκτός συζυγικής σχέσης. Δεν είναι εύκολο για τους άνδρες να παραδεχτούν ότι έχουν πρόβλημα, νιώθουν ότι θίγεται ο εγωισμός τους, ο ανδρισμός τους, δεν είναι εύκολο να παραδεχτούν ότι υπάρχει πρόβλημα και πάνω από όλα πρέπει να το δεχτούν οι ίδιοι και από εκεί και πέρα να ψάξουν για βοήθεια από ειδικούς.

Να σας ευχαριστήσω πολύ.

Σταύρος Φανφάνης